

den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen. Baggrunden for den foreslåede udvidelse er bl.a. et ønske om at kunne imødekomme den indsatte eventuelle ønske om en ny forsvarer, f.eks. med henblik på udarbejdelse af en ansøgning om genoptagelse af den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen.

§ 56 medfører endvidere, at Procesbevillingsnævnet indgår i den kreds af myndigheder, som den indsatte kan brevveksle ukontrolleret med.

Herudover indebærer § 56, at breve bl.a. til medlemmer af Folketinget omfattes af reglerne om ukontrolleret brevveksling. Ved sådanne breve kan der derfor ikke opretholdes et krav om, at brevet skal afleveres til personalet i åben stand og lukkes i den indsatte påsyn efter kontrol af konvoluttens indhold, jf. herved brev- og besøgs-cirkulærets § 10, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 2, og pkt. 5.7.3.1. ovenfor.

Rådet forudsætter i øvrigt i lighed med arbejdsgruppen, at der ved den administrative fastsættelse af regler om ukontrolleret brevveksling med andre enkeltpersoner eller danske eller udenlandske offentlige myndigheder, jf. § 56, stk. 2, 2. pkt., i rådets lovudkast, ikke sker nogen indskrænkning af den gruppe myndigheder og personer, der omfattes af de nuværende administrative regler om adgang til ukontrolleret brevveksling. Hermed sigtes bl.a. til brev- og besøgs-cirkulærets § 10, stk. 1, nr. 3, om diplomatiske eller konsulære repræsentanter fra vedkommendes hjemland, jf. herved pkt. 5.7.3.1. ovenfor.

5.7.3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan med enkelte ændringer, der i det væsentlige er af redaktionel karakter, tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelser om de indsatte adgang til brevveksling.

Justitsministeriet finder således, at det af lovteksten udtrykkeligt bør fremgå, at breve til og fra den indsatte kan åbnes uden retskendelse, jf. § 55, stk. 2.

Efter § 56, stk. 2, 2. pkt., i Straffelovrådets lovudkast omfatter bemyndigelsen for justitsministeren til at fastsætte regler om adgang til ukontrolleret brevveksling bl.a. brevveksling med andre »udenlandske« offentlige myndigheder. Justitsministeriet finder, at bestemmelsen bør udvides, så den også giver mulighed for at fastsætte bestemmelser om ukontrolleret brevveksling med andre »internationale« myndigheder.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. §§ 55-56.

5.7.4. Telefonsamtaler

5.7.4.1. Gældende ret

Nærmere regler om de indsatte adgang til at føre telefonsamtaler er fastsat i afsnit III i brev- og besøgs-cirkulæret, jf. pkt. 5.7.2.1.

Det fremgår heraf, at såfremt forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes, kan det i det omfang, det er praktisk muligt, tillades den indsatte at føre telefonsamtaler, jf. § 25, stk. 1. Såfremt det findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedshensyn eller for at forebygge strafbart forhold, kan tilladelse til at føre telefonsamtale betinges af, at telefonsamtalen overhøres. I så fald skal den anden part gøres bekendt hermed, jf. § 25, stk. 2.

Efter § 25, stk. 3, bør der i almindelighed gives tilladelse til at føre telefonsamtale med forsvareren i en verserende straffesag eller sag om prøvedskrivning fra forvaring.

Udgiften til telefonsamtaler afholdes normalt af den indsatte, jf. § 25, stk. 4.

Efter § 25, stk. 5, kan videregående adgang for de indsatte til at telefonere gennemføres i åbne institutioner.

Om de indsatte adgang til at føre telefonsamtaler henvises i øvrigt til 1989-betænkningen, s. 139-140.

5.7.4.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 140, 657-658, jf. § 53 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 716, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 111, jf. § 57 i rådets lovudkast, og s. 236-238.

Straffelovrådet kan med enkelte ændringer, der i det væsentlige er af redaktionel karakter, tiltræde arbejdsgruppens forslag.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 57, stk. 1, i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter en indsat i det omfang, det er praktisk muligt, har ret til at føre telefonsamtaler.

Som stk. 2 foreslås en bestemmelse, hvorefter adgangen til at føre telefonsamtaler kan nægtes, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen.

Om kontrol med telefonsamtaler foreslås i stk. 3 en bestemmelse, hvorefter telefonsamtalen i lukkede institutioner påhøres eller aflyttes af personale i institutionen, medmindre dette ikke findes nødvendigt af de grunde, der er nævnt i stk. 2 ovenfor. Såfremt telefonsamtalen påhøres eller aflyttes, skal samtaleparterne forinden gøres bekendt hermed.